

Salacas Vārds

Nr. 1 (1)

1996. gada 11. jūnijā

Laikraksts novadam, nākotnei, jūsu reklāmai un sludinājumiem

Sveicināti!

Šodien gaidām Valsts prezidenta vēlēšanas, piedalāmies privatizācijā, ejam uz Eiropu, bet patiesībā tepat vien esam – šajā mūsu pilsētā un četros mūsu pagastos. Tā esam pieraduši, saraduši, kopā dzīvojam, bet tomēr viens par otru zinām maz. Gandrīz vairāk skaidrībā esam par to, ko runā un dara Saeimas nama gaitējos, nevis mūsu pašu pagastmājās, tāpēc pie Jums ir atnācis «Salacas Vārds». Atnācis grūtos laikos, kad nodokļi kļūst arvien augstāki, kad cenas ir Eiropas līmenī, tik vien kā algas (tiem, kam vēl ir darbs) neizkādēj galīgi nav Eiropas līmeni.

«Salacas Vārds» ir atnācis, jo jūt šeit tukšumu – nav Mazsalacai un tās apkārtnē savas avīzes. Ir Valmieras «Liesma», kur reizēm parādās kāds raksts par Mazsalacu vai kādu no tuvākajiem pagastiem, ir valsts līmeņa laikraksti, kur šādas parādības ir vēl retākas. Tādēļ «Salacas Vārds» gribētu būt tā avīze, kura ir tepat, kura zina, kas šeit notiek, kas šeit sāp, kas šeit priecē un ir slavējams. Vai tas izdosies – tas atkarīgs no Jums, avīzes lasītājiem Mazsalacā, Skaņkalnē, Ramatā, Vecatē un Sēļos. Varbūt šāda avīze nemaz nav vajadzīga, vai varbūt vajadzīga savādāka – to Jūs, cienījamie lasītāji, parādīsiet lasot vai nelasot šo laikrakstu, izrādot atsaucību un rakstot par lietām, kam nepieciešams risinājums vai uzslava – vai arī klusējot.

Patiesībā viss notiekošais mūs skar vairāk nekā varētu domāt: paši esam gan īpašumu atguvēji, gan saimniecību lomā, gan atveram veikalus, gan zilējam, ko labāk pirkt – Bitnera balzamu vai Stimorol bez cukura, vai varbūt labāk šoreiz uz veikala pusi nemaz neskafties, jo šodienas maizītei vēl jāpietiek... ir arī tā.

Kāpēc tāds nosaukums – «Salacas Vārds»? Tāpēc, ka Salaca ir tā, kas, tecējama cauri Mazsalacai un skardama četrus apkārtesošos pagastus, vieno mūs visus. Bet vārdi, ko, jau tik ilgi mūs pazīdama kā neviens, nes savos ūdeņos Salaca (jāprot tikai klausīties!), vislabāk prātis paslāstīt par to, kas notiek viņas krastos – Skaņkalnes, Ramatas, Sēļu, Vecates pagastos un Mazsalacā. Tāpēc «Salacas Vārds» mums sacīs to, ko nezinām viens par otru, bet gribam zināt un gribam citiem pateikt.

Bet nu par «Salacas Vārda» pirmo numuru. Tas iecerēts optimistiskā noskaņā ar pamatievirzi – par skolu izlaidumiem.

Beigu beigās taču izlaidums skolā ir reizi gadā un tieši vai netieši tas skar katru no mums. Cits pats beidz skolu un ir lielās izvēles priekšā, cits rūpējas par kādu absolventu, vēl cits uz šo «jezgu» noskatās no malas. Nevar noliegt, ka izglītībai mūsdienās ir liela nozīme un būs arvien lielāka, no tās ir un būs atkarīgs dzīves līmenis gan katram pašam, gan mums visiem kopā. Tādēļ, veidojot pirmo avīzes numuru, tika atlikts maļā viss, kas gandrīz dzīvi, un tas velītis tam gaišajam brīdim, kurš nu būs vai ir jau bijis vietējās skolās, – kā informācijas un pārdomu objekts lasītājiem un kā maza piemiņa absolventiem.

Līdz ar šiem vārdiem avīze (tomēr ne pirmā avīze Mazsalacā un tās apkārtnē) tiek nodota jūsu, cienījamie lasītāji, vērtējumam. «Salacas Vārds» cer, ka tam izdosies kļūt par istu vietējo – iemīlotu, interesantu un vērtīgu.

Nelda Irbe

***** REDAKCIJAS SLEJA *****

***** MAZSALACĀ *****

Laimīga bērnība, saticīga ģimene – viss sākas ar mīlestību

Baltas zied kastāgu sveces. Baltas domas un balta mīlestība... un divi cilvēki saka viens otram «jā» vārdu, sāk dzīvi tik trauslu kā pirmā cīruļdziesma, kā baltais ievu zieds vējā, kā ziedu pušķis ligavas rokās, un ir labi, ja jauniešiem ģimeniskums, pienākuma apziņa vienam pret otru un uzticība ir ielikta šūpulī.

Gribētos, lai gaidīts, domās izsappnots un lolots ir ģimenē katrs mazulis. Šogad 8 jaundzimušie saņēmuši savu pirmo dokumentu – dzimšanas apliecību. Vecāki saviem bērniem devuši dažādus vārdus: Jānis, Alise, Linda, Dāvis, Līva, Gatis, Valdis.

Jebkurā bērna attīstības posmā viņa pilnvērtīgai dzīvei neatņemams ir vecāku atbalsts, viņu dzīves gudri-

ba, viņu darba tikums, tāpat ir svarīgi, kādi cilvēki ir ap bērnu, kā viņi uztver apkārtni pasauli, kāda ir viņu garīgā kultūra, ne velti bērnam krustvecākus izvēlas labus, darbīgus cilvēkus – cilvēkus, no kuriem var mācīties.

Šajā laikā, kad visvairāk redzam rūpju nomāktas sejas, no dzīves smaguma sarauktas pieres, ir svarīgi apzināties, ka mēs katrs dzīvojam, strādājam un mīlam tikai sev atvēlētajā laikā. Varbūt tikai šobrīd jūsu bērni ir tik mazi, ka šūpulītī savu pašu pirmo smieklīgu smeju, vai arī ar satraukumu gatavojas savā mūžā pirmajai skolas dienai, bet varbūt tik, ka kopīgi ģimenē vadāt pēdējos mēnešus, jo ir vidusskolas eksāmenu laiks. Vēl tikai izlaiduma valsis, un

jūsu meita vai dēls mācības turpinās citur un jūsu mājās būs tikai mīļi gaidīts ciemiņš.

Dabā ir pavasaris, un viss sākas no jauna, arī mums nekad nav par vēlu daudzko savās ģimenēs veidot citādi.

Varbūt apņemsimies katru jaunu dienu sākt ar labu vārdu, ar siltu smaīdu, ar baltu mīlestību.

Lai jūsu ģimenes ir kā pamats, kurās bērni var justies mierīgi, iekšēji sakārtoti, lai jūsu bērniem ir mājas, kurās gribas pārnākt, un tam pāri – jūsu mīlestība.

Mazsalacas pilsētas
domes sekretāre
A. Zariņa

Mazsalacas vidusskolā 9. klašu izlaidums – 11. 06. pl. 17.00 un 12. klašu izlaidums – 22. 06. pl. 19.00.

◆◆◆

Mazsalacas kultūras namā līdz 29. 06. kora «Salaca» 50 gadskārtai veltīta IZSTĀDE. Izstādes veidotāji – N. Nurmika, G. Jēkabsons, R. Lizuma. Izstāde atvērta ik dienas KN darba laikā.

◆◆◆

LKF un LKF Mazsalacas kopas veidotā Salacas pasaku konkursa II kārtas noslēguma pasākums notiks 13. 07. Sekojiet informācijai!

◆◆◆

No 15. līdz 18. jūlijam – Ramatas sākumskolas bērnu nometne «Siseņi-2».

Skolas padomes sēdē

Pedējās 1995./96. mācību gada skolas padomes sēdes darba kārtībā sākumā paredzēti 3 jautājumi:

- par skolas sagatavošanu nākošajam mācību gadam,

- par skolas ēdnieci,

- par skolēnu darbu skolas apkārtnes uzkopšanā vasarā, taču skolas mācību pārzinis Jānis Reinvalds ierosina vēl 4. jautājumu - par skolēnu mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu turpmāko likteni. Un kā nu ne - beidzot arī Mazsalacas vidusskolai ir deju kolektīvs, kurā deju jau gandrīz 100 skolēnu. Deju kolektīva vadītāji Inīta Kokšinskai ir izdevies atrast to burvju līdzekli, kas piesaista dejojājus un ko līdzšinējām deju skolotājām diemžēl nebija izdevies atrast. Tāpēc saprotams, ka tieši skolas padomei, kur ievēlēti gan aktīvākie skolēni, gan vecāki, gan skolotāji un pašvaldību un izglītības un kultūras iestāžu pārstāvji, vislielākās iespējas lemt, kā atbalsēt un veicināt mazo dejojāšu darbības neizsīkšanu.

Bet gan šis, gan visi pārējie jautājumi atduras pret mūžīgo problēmu - naudas trūkumu: gan kurināmā iegādei skolas vajadzībām, gan katlumājas rekonstrukcijai, gan skolas telpu un santehnikas iekārtu remonts, jo no skolas pieprasītajiem 62 tūkstošiem šā gada budžētā apstiprināti tikai 56 tūkstoši latu.

Arī Mazsalacas pilsētas domes priekšsēdētājs Ojārs Beķeris uzsver, ka labāk nebūs, būs tikai sliktāk, ka nebūs nekādu no pašvaldības atkarīgu iestāžu remontu un tām pēc iespējas ātrāk jāmēģina pāriet uz pašfinansēšanos, ka tuvojošās pašvaldību teritoriālā reforma pārvilks svītru valsts dotācijām, un līdz ar to vispār izdzīvot varēs tikai tie

pagasti, kur iedzīvotājiem ir darbs. Diezgan kategoriskas prognozes!

Daudz ierosinājumu saņēma SIA «Rants» par skolas ēdnīcas līdzšinējo un turpmāko darbību. Pavisam loģiski saprotams, ka SIA nav nekāda labdarības organizācija (un arī pagasti vairs šī mācību gada beigās, izņemot Ramatas pagastu, saviem bērniem brīvpusdienas nevarēja samaksāt), tāpēc tiem skolēniem, kas pat maizi mājās redz reizi nedēļā, nerunājot par pavalgu, un, protams, nevar samaksāt arī Ls 0,25 par pusdienām, uz kopējo lētās (bezmaksas) zupas katlu velti cerēt. Šai problēmai jāmeklē cits risinājums. Taču varbūt nākošgad, kad jaunās skolas ēdnīcas zālē būs izbūvēta arī moderna kafējnīca, tie skolēni, kas skolotāji, kas bez paredzētās porcijas par Ls 0,25 vēlēšies sev nopirkt arī kādus salātus, augļus vai daždienu kādu karbonādes porciju, to arī varēs izdarīt.

Jautājums par skolēnu darbu vasarā skolas apkārtnes uzkopšanā, apspriešanās iznāca kā tai dziesmā, kas nav par baltiem krekliem, bet gan par sirdsapziņu... Kas man par to būs, ja es nostrādāšu šīs paredzētās dienas, vai - tieši otrādi - kāds sods man tad izpaliks, ja es tās nostrādāšu?

Pagājušajā gadā «draudēja», ka nebūšot brīvpusdienas tiem, kas nenostādās paredzēto laiku, taču - nekas nav nemainīgs - pēc pāris mēnešiem brīvpusdienas nebija tāpat. Paradokss?

Bet vai bez visiem zināmās patiesības «Kas nestrādā, tam nebūs ēst» pasaulē nepastāv arī citas vērtības? Mana skola, mana pilsēta, mana Latvija - un es - tajā! Ko es pats vispirms tai varu dot, lai tikai tad saņemtu preti?

Mazsalacas vidusskolas padomes 1996. gada 15. maija sēdes lēmumi

1. Skolas padome kurināmā iegādes tempu vērtē kā neapmierinošu, vērs skolās administrācijas uzmanību uz nepieciešamību kurināmā iegādi veikt vasaras periodā.

◆ ◆ ◆

2. Līdz jaunā mācību gada sākumam veikt plānotos remontdarbus:

- a) jauno 1. klašu mācību telpās,
- b) tualetēs abās skolas ēkās,
- c) kurinātavā,
- un izbūvēt dezūrtelpu skolas jaunajā ēkā.

◆ ◆ ◆

3. Skolas padome atbalsta liguma pagarināšanu ar firmu «RANTS». Skolas direktoram, slēdzot jauno līgumu, ņemt vērā padomes sēdē izteiktos ierosinājumus.

◆ ◆ ◆

4. Skolas padome apstiprina pedagogiskās padomes sēdes priekšlikumu nostrādāt skolas un tās apkārtnes labiekārtošanā vasaras periodā

- 2. - 4. klašu skolēniem - 1 dienu,
- 5. - 8. klašu skolēniem - 2 dienas,
- 10. - 11. klašu skolēniem - 3 dienas.

Padomes priekšsēdētājs P. Auzāns

MĀKSLAS SKOLĀ

Kopš 1991. gada Mazsalacas apkārtnes bērniem ir Mākslas skola, kura visvairāk ir mākslinieku Birutas un Jāņa Jansonu un Skaņkalnes pagasta auklējums.

Sagatavošanas klases atrodas Skaņkalnes pagasta Bērzu ielā 2 - 19. Skolas darbnīcas, kur nodarbības notiek 1. - 4. kursam - Skaņkalnes pagasta «Akmeņkalnos». Skolu uztur Skaņkalnes pagasts, bet skolotājiem algas maksā Kultūras ministrija.

Skola līdzīga mūzikas skolai pēc izbūves, taču atšķirība ir grupu darbs. Mācību maksa ir Ls 2 mēnesī. Mācību priekšmeti: zīmēšana, gleznošana, veidošana, tēlotāja kompozīcija, dekoratīvā kompozīcija un materiāla mācība. Darbi tiek veidoti dažādās tehnikās. Skolas īpatnība - vasaras prakse plenērā (dabā) vienu nedēļu. Šī skola nav domāta tikai tiem, kas grib kļūt mākslinieki. Skola attīsta iztēli, tēlaino domāšanu, redzi (prast saskatīt daudz vairāk krāsu toņus), atbrīvo no stresa, veicina atrāsītību un attīsta individuālo domāšanu. Palīdz atrast savu pasaules uzskatu, izveido gaumi, kultūru, attīsta krāsu izjūtu.

Vispirms skolā ir sagatavošanas kurss. Pats pirmais kurss radās

1992./93. m. g. Jau pagājuši 4 mācību gadi. Šogad 1. izlaidums - 6 absolventi: Inese Daine, Zinta Liepiņa, Gunta Ludriksone, Madara Mašņikova, Ieva Prauliņa un Inga Reinalde. No šī gada absolventiem neviens negatavojas turpināt mācības līdzīgas ievirzes skolās, taču ir 2 bijušie Mākslas skolas audzēkņi, kas jau mācās Rīgas Amatniecības skolā un Rīgas Lietišķajā koledžā. Inese un Gunta šogad paralēli izlaidumam Mākslas skolā beidz arī mācību gadu Rīgā, Hanzas vidusskolas 10. klasē.

Mūsu darbi 1995. gada vasarā bija Dānijā, bet šogad 15. jūnijā pl. 12.00 tiks atklāta mūsu Mākslas skolas izstāde «Rotaļa» Cēsu Izstāžu namā. Darbi tur būs apskatāmi līdz 10. jūlijam, un 15. jūlijā šo pašu izstādi atklās Valmieras muzejā.

Mākslinieces Birutas Jansones stāstījumā ieklausījās viena no šī gada absolventēm Inga Reinalde

MŪZIKAS SKOLĀ

Sākums ir 1988. gadā, kad Mazsalacā tiek atvērta Rūjienas mūzikas skolas filiāle.

Ir pagājuši 8 gadi kopš brīža, kad šī pavasara absolventes kā mazas meitenītes sāka mācīties sagatavošanas klasē. Tas bija 1988. gadā, kad Mazsalacā tika atvērta Rūjienas mūzikas skolas filiāle. Šajos gados meitenes ir krietni paaugušās un (kā rādīja specialitātes eksāmena rezultāti) arī kaut ko iemācījušās. Zanda Grantiņa un Aivars Valdmanis šogad beidz 5. klasi. Pianistiem un vijoliniekiem mūzikas skolas pamatkurs ir 7 gadi, bet pūtējiem un akordeonistiem - 5 gadi.

1. jūnijā izskanēja skolas beidzēju atvadu koncerts. Varbūt šī gada absolventi mācīsies no pagājušā gada absolventiem un mācības mūzikas skolā turpinās. Prieks arī par Lāini Niguli, Ingunu Podziņu un Kristīni Medni, kuras pēc mūzikas skolas 8. klases beigšanās gribētu turpināt mācīties mūzikas koledžā. Ir prieks par panākumiem skatēs un konkursos. Tautas mūzikas ansamblis, kurā spēlē Meijeru ģimene, Jānis Lielbārdis, Heljū Kluce, Gundars Zariņš, Mikus Graudiņš, Renāte Vītola, Zanda Grantiņa, Aivars Valdmanis, Baiba Brinska un Intars Meistars, ir ieguvis 2. vietu Vidzemes novadā un 4. vietu republikā nopietnā konkurencē.

Inguna Podziņa piedalījās cikla «Talants Latvijai» koncertā Rīgas Latviešu biedrības Zelta zālē, pēc kura viņai tika dota iespēja uzstāties laureātu noslēguma koncertā.

Aivars Valdmanis un Gundars Zariņš piedalījās konkursā, kuru rīkoja profesionālais pūtēju orķestris «Rīga». Tajā Aivars ieguva pirmā diplomanda nosaukumu.

Mūzikas skolas skolotāji ir priecīgi par katru bērnu, kuram ir vēlēšanās un dotības, lai mācītos mūzikas skolā. Parasti sagatavošanas klases pamatgrupu mūzikas skolā izveido jau jūnija pirmajās dienās, bet netiek atraidīti arī bērni, kuri tikai septembra sākumā nolēmj sākt mācīties mūzikas skolā.

Mūzikas skolas audzēkne Ilze Meijere

Uz dažiem jautājumiem savas atbildes neliedz arī citi mūzikas skolas audzēkņi:

- Vai tev patīk mācīties mūzikas skolā?
Aivars Valdmanis. - Baigi sarežģīts jautājums.

Sanita Bērziņa un Linda Berga. - Vistrakākais posms bija 3. un 4. klasē, jo tad gribējās izstāties, bet pirmajos un pēdējos gados bija ļoti interesanti. Mūzikas skola ir ļoti laba, lai aizpildītu brīvo laiku.

- Vai esi pārliecināts (-a), ka pabeigsi mūzikas skolu!

A. V. - Kāpēc gan ne?
L. B. - Tagad domāju, ka jā, bet nezinu, kā būs rudenī.

S. B. - Zinu, ka pabeigšu, bet nezinu, kā.
- Vai turpināsi apgūt mūziku kādā citā skolā?

A. V. - Bija tāda doma, bet tagad liekas, ka tomēr nē. Bet cerība vēl ir.

L. B. - Domāju, ka jā.

S. B. - Neturpināšu, beigšu mūzikas skolu un mācīšos mākslas skolā.

- Vai iegūtais noder dzīvē?

A. V. - Domāju, ka noder.
L. B. - Dzīvē noder, bet saviem bērniem nespēdīšu mācīties.

S. B. - Ļoti noder dzīvē; kā teica skolotāja Mirdza Sviķe: «Tie, kuri mācās mūzikas skolā, ļoti atšķiras no tiem, kuri to nedara.»

Mūsu skolā katru bērnu apņem sirsnīgs silums. Šeit no katra grib izveidot skanīgu dvēseli dzīvei un dziesmai. Tikai atnā!

Skola ir silta arī visaukstākajās ziemās, jo šeit valda laba un iejūtīga gaisotne ar labiem vārdiem un ticību uz brīnumu katrā audzēknī.

Jautājumus uzdeva mūzikas skolas audzēkne Baiba I.

Izlaidums un Siseņi Ramatā

Pēc tam, kad bija kopīgi nospēlējuši izlaiduma izrādi, veidotu pēc Viļa Plūdona dzejoļa «Zaķišu pirtiņa» u. c. darbu motīviem, savu audzinātāju Anitas Zilpaušas un Māras Lezdiņas vadībā – dejoja, našķojās ap lielo izlaiduma svinību torti un par nākotnes nodomiem runāja Ramatas sākumskolas bērnudārza absolventi. Jā, šogad 30. maijā pašu pirmo izlaidumu savā dzīvē svinēja 8 mazie ramatieši. Par šo dienu visiem absolventiem atgādinās skolas direktores Ivetas Kaužēnas katram dāvinātā Pētera Brūvera grāmatiņa «Gliemezis un Cīrulīte».

Taču vēl pirms izlaiduma Ramatas sākumskolas bērnu vecāki sanāca kopā sapulcē, lai ievēlētu vecāku aktīvu un varētu interesantāku padarīt paši savas skoliņas dzīvi, lai gan skolotāji saka, ka vecāku atbalsts arī līdz šim ir jūtams – gan papildinot skolas virtuvi ar labumiem no pašu dārziem, gan aktīvi piedaloties mācību procesā. Skolai palīdz ne tikai katrs tētis un mamma atsevišķi, bet arī pagasts palatina savus skolēnus un skolotājus. Šogad dienu pirms izlaiduma ar pagasta gādību notika ekskursija uz Cēsu pili – muzeju, Āraišu Ezerpili un

ciemos pie Līgatnes lāčiem un sumbriem. Bērniem tie, protams, viens no priecīgākajiem brīžiem, taču vecākiem un skolotājiem arī Ramatā tāpat kā citur nebūt nav tik viegli tikt pāri ikdienas rūpēm. Tāpēc šajā vecāku sapulcē psiholoģe Iveta Kreišmane no Valmieras 5. vidusskolas stāsta, kā var mēģināt paskatīties uz dzīvi pavisam no citas puses – kā kļūt laimīgākam, kā celt pašapziņu, kā dzīvot saskaņā ar sevi šajā laikā, kad augtin aug cenas, ne alga, ja tāda vispār ir šajos bezdarba apstākļos.

Bet gan vecāki, gan bērni par vienu ir pārliecināti: supernotikums vasarā noteikti ir nometne «SISEŅI – 2». Šogad jau otro gadu skolotājas Daigas Ramatas vadībā skolasbērni, ņemot līdzi arī ciemos sabraukušos brālēnus un māsīcas (šogad soloties būt jau pussimts dalībnieku), atkal došoties pārgājienā, maksķerēšot, piedzīvošot spoku naktis teltīs, visi skriešot rīta krōsiņu 2 kilometrus, tad tīrišot zobus un mazgāšot mutes Ramatas upītē, ieturēšot maltīti turpat mauriņā un katrs izmēģināšot spēkus kādā no «darbnīcām»: dramatiskajā vai keramikas, kur apgleznošot no Vaidavas keramikas ceħa atvestos

māla šķīvjus, vai netradicionālās mūzikas darbnīcā uzzinās, kāds sakars pilnām, puspilnām, tukšām un pustukšām ūdens pudelēm ar mūziku, vai skatīsies bioloģes Veltas (Valmierā) atvestās filmas par dabu un pētīs vietējo floru un faunu. Pēdējā nometnes diena tradicionāli būs Pavāru diena, kad atkal kafējnīcas «Jānītis» saimniece Valgunde mācīs cept picas un tortes, kuras gardām mutēm notiesās paši cepēji. Taču tortēs būs arī svečites, jo tiks sveikti visi nometnes dalībnieki un arī viņu mammas, kam kādā no vasaras mēnešu datumiem ir jubileja, jo pārējos jau ziemā skolā apsveicot. Tātad arī nometnes «SISEŅI – 2» noslēguma balle! Pagājušajā gadā bijām uz Līču skolu Salacas krastā.

Bet līdz – nometnes karoga pacelšanai vēl daudz darba: pēc tam, kad nometnes vadītāja Daiga būs atgriezies no Bērnu Vides skolas rīkotajiem skolēnu nometņu vadītāju kursiem Carnikavā, viņa kopā ar kolēģiem nometnes vietā stādīšot pilādžus, lai mošķi bērniem klāt netiktu, bet katrs potenciālais nometnes dalībnieks iepriekš saņemts vēstuli ar mājas uzdevumu (varbūt tas būs dze-

jolis, kas jā sacer par siseņiem, lai to pēc tam ievietotu nometnes avīzē), tad vēl katram pie pagasta atvēlētā atbalsta nometnei jāpieliek tikai viens lats 3 dienu maltītēm, kuras gatavos prasmīga saimniece un... vasaras nometne «SISEŅI – 2» var tikt atklāta!

Ramatas sākumskolas skolotāji ne tikai bērniem prot radīt svētkus – pēc ramatiešu ierosinājuma pagājušajā gadā notikuši sākumskolu darbinieku Sporta svētki. Šogad aprīļa beigās Rūjienā paši piedalījušies Lodes sākumskolas organizētajos Sporta svētkos ar sacensībām florbolā, virves vilkšanā, basketbola soda metienos un arī mājasdarbs bija jāgatavo: modes skate ar komentāriem. Uzvarējusi Sēļu sākumskolas komanda. Varbūt viņi nākamgad būs organizatoru lomā!

Tā notiek Ramatas sākumskolā. Taču drīz jau runāsim par Ramatas pamatskolu, jo nākošajā – 1996./97. mācību gadā skolas gaitas savā pagastā turpinās jau 6. klase.

Ja bērnudārziņi savu izlaidumu nosvinējuši, tad skolas izlaiduma valsis skanēs tikai pēc nieka trim gadiem.

Daigas Ramatas sniegto informāciju apkopojusi **Nelda Irbe**

***** VECATĒ *****

Četri mūsu pagasta skolēni kārtu 9. klases beigšanas eksāmenus Mazsalacas vidusskolā.

Diviem skolēniem – Marijai Freimanei un Nellijai Borisovai eksāmenus kārtot vajadzēs augustā.

Iveta Tišonoka vēl nav izdomājusi, par ko viņa vēlētos kļūt un kāda būs viņas nākamā profesija, taču to gan Iveta zin, ka turpinās mācīties vidusskolā tepat Mazsalacā. Iveta izlasījusi daudz labu grāmatu un domā, ka arī vasarā, palīdzot mātei veikt mājas soli, atlicinās laiku grāmatai. Iveta ir sabiedriska un atsaucīga.

Andrejs Koļcovs mācības domā turpināt tehnikumā. Vēl gan isti nezina tieši kurā. Viņu interesē radiotehnika.

Svetlana Timokina pēc 9. klases beigšanas ir izlēmusi kļūt par bārmeni – oficianti un mācīties dosies uz Rīgu.

Andrejs Jemeljanovs plāno braukt mācīties uz Rīgas tirdzniecības tehnikumu.

Devīto klašu beidzēji domā ko darīt

tālāk, taču pagasta 20 pirmoskolnieki, kuri skolas gaitas uzsāks septembrī, jau sākuši iepazīties ar savu skolu.

I. Ratniece

Viss zaļo, zied un plaukst. Vasaru iesmaržo gan ceriņu ziedi, gan plāvu zaļums.

Vecates parkā 1. jūnijā vasaru ieskandēja pirmā zaļumballe.

Daudz ticis darīts parka sakopšanā. Ziemā izcirsti sausie un kritušie koki. Salabota estrāde, apļauta zāle.

Radīta iespēja pieklājīgi atpūsties. Taču ar nožēlu jā saka, ka daudzi šo iespēju negrib izmantot. Viņu intereses ir pavisam citādas. Deju laukumā jauniešu bija pavisam maz. Arī telpās rīkote pasākumi bija maz apmeklēti.

Nākošais pasākums parkā plānots uz Jāņiem – 22. jūnijā. Jācer, ka tas būs vairāk apmeklēts un tie kuri runā, ka «mums nekā nav un neko nerīko», arī paši kādreiz atnāks dejojot un prieciesies, ne tikai kritizēt un gausties.

I. Ratniece

***** SĒĻOS *****

Sēļu sākumskolā mācību gada noslēgums neatšķiras no pārējām skolām – 29. maijā aizskanējis izlaidums 4. klasei, kuru absolvēja 7 skolēni, kam droši vien ceļš tālāk turpināsies uz Mazsalacas vidusskolu. Paši absolventi savā lielajā dienā uzstājās ar mazu uzvedumu «Tā bija, tā ir, tā būs» anekdotiskā garā, kas stāsta par viņiem pašiem pagātnē, tagadnē un nākotnē. Priekšnesums veidots kopā ar audzinātāju Vinetu Šteinarti, kas ir arī Sēļu sākumskolas direktore.

Ar izlaiduma balli svētki vēl nebeidzas – vēl paredzēts brauciens uz Jūrmalu, kur dosies bērnudārza bērni kopā ar skolēniem un droši vien visām savām skolotājām: 0 – tās klases skolotāju Janu Buliņu, 2. klases skolotāju Initu Korķiško, 3. klases skolotāju Gintu Pandaloni un arī bērnudārza audzinātājām.

Mācību gada noslēguma koncertu esam jau redzējuši Rūjienas TV, kur uzstājās abas deju grupas – sākumskolas un pārējo Sēļu pagasta bērnu kolektīvs –, kuras vada Anita Muceniece.

Sintija

IZLAIDUMU

Kārlis Kalnietis

Nu ir tas laiks,
kad nevajaga daudz,
Lai kristu
pienenei ap kaklu,
Ar tūkstoš balsīm
tūkstoš ceļi sauc
Un apmaldīties var
un paklupt.

Nu ir tas laiks,
kad vajag ļoti maz,
Lai kaut kas liels
un skaists var sākties,
Un, draiski svilpodams,
mums novēl strazds –
Pat kailā zarā
neapmaldīties.

1980.

Ir jāaiztur elpa...

Ik rītu ir jāaiztur elpa, lai neiztraucētu tikko pamodušos brīnumu. Un šis brīnums ir tepat līdzās, pavisam netālu – kaut kur paslēpies gaida un cer uz ziedēšanu.

Ikvienam nākas izjust prieku, liksmi un nerimtību, tikai vai protam notvert un nepazaudēt īsto mirkli.

Dažkārt grūti neievilkt elpu pa dziļu un neapskurbt no pārsteidzīgā lidojuma, jo tad nāk kritiens. Vēl neciešamāk ir neļaut sev elpot un mūžīgi sajūt spārnu trūkumu. Un cik maz ir dots, lai katrs apjaustu savu ieelpu un pirms ieniršanas lielajā dzīves straumē saglabāt to kā patstāvību.

Jūs, kas šodien stāvat straumes malā, aicina neprāts un miers, klusums un trauksme, svētums un bezdievība. Ko jūs izvēlēsit, tas būs jūsu. Dzīve neļauj vainot citus paša izvēlē, tā sniedz roku un atkal atstumj mūs. Pastāv tikai tie, kuriem ir sava patiesība, sava pareizā ieelpa. Dažkārt liels apjukums, pārsteidzība un neieklausīšanās līdzcilvēkos sagrauj mūs pašus. Bet visu vēl var mainīt un vērst par labu, jo ir viens ceļš, kurā šķēršļu nav nevienam – tas ir mīlestības ceļš. Tās nekad nav par daudz, tā rēdina un dziedē arī tevi. Mīliet sevi un citus, veiksmē un sirdsmiers neatstās jūs.

Latviešu valodas un literatūras skolotāja
Merika

SPECIĀLPIELIKUMS

Pašlaik, kad pilnos ziedos ceriņi un ābeles, kad pasaule smaržo un plaukst tā, ka no pavasara galva reibst, 9. un 12. klašu skolēniem nemaz nav laika to pamanīt. Viņiem vis-spraiģākais eksāmenu laiks.

Šogad Mazsalacas vidusskolu beidz 5 klases – četras devītās un divpadsmitā. Pieci audzinātāji – Baiba Meļķe, Māris Roga, Indra Kažoka, Mārtiņš Seimans un Vera Medne – savus bērnus palaidis pasaulē.

Šajās pāris lappusēs kopā ar ceļavārdiem dzīvei par sevi lai stāsta viņi paši un par viņiem – citi.

***** 12. KLASE *****

Iespēju klase

Kad pirms trim gadiem jūs satikāties Mazsalacas vidusskolas 10. klasē – jūsu bija par dažiem vairāk. Tie, uzņēmīgākie, uz kuriem Mazsalacas novads un katra jūsu ģimene liek vislielākās cerības. Jums bija jābūt visskaidrākam mērķim, uz kuru jūs sākat iet katrs patstāvīgi 10. klasē. Mērķis – turpinājums – kāda katram sava universitāte...

Nu šajā dzīves stafetes posmā jums ir finiša taisne. Tūlīt, tūlīt noplīvos finiša karodziņš, nosmaržos Jāņu zāles un noskanēs izlaiduma valsis. Un sāksies lielā dzīve. Viens liels ļoti svarīgs jūsu dzīves posms būs aiz muguras. Ļoti svarīgs visā turpmākajā, kas sekos.

Jūs esat nākuši no ļoti dažādiem pagastiem. Vairums no Mazsalacas! Kaut arī pilsēta, liela daļa tomēr lauksaimnieki tāpat kā apkārtējo pagastu bērni. Vai arī jūsu ceļš vedīs uz Lauksaimniecības universitāti Jelgavā, kurā pirms

daudziem gadiem droši vien specialitāti mūžam ieguva jūsu tēvi un mātes Bērziņu, Klaužu, Mitānu, Kūlu un Vilkplateru ģimenēs. Vai varbūt vēltīsiet savu dzīvi bērniem bērnu-dārzos un skolās kā Taubes, Reinvaldu, Pēkšēnu ģimenēs. Vai savu mīlestību uz ziediem Pētersonu ģimene būs devusi līdz dzīvē savai meitai?

Un savu dzīves gudrību Brūveru, Upenieku, Bērziņu un Liepiņu ģimenes? To varam tikai cerēt. Viss viņu pašu – jauno dzīves sācēju rokās, prātos un sirdīs. Vēl viss ir jauns un nepierādīts – vecāku vai vecvecāku gādāts un balstīts.

Tikai mazā Dace Liepiņa savas darba gaitas paralēli skolai uzsākusi jau sestajā klasītē, diendienā mērojot ceļu pēc stundām uz kādreizējo Mazsalacas Pajūgu rūpnīcu, un dara šo darbiņu arī līdz šim. Šis meitenes darba tikums un uzņēmība jau agri pierādīti. Lai nepietrūkst uzņēmības turpināt iecerēto!

Varbūt dienās dzirdēsīm par rakstnieci vai dzejnieci Ievu Ģinguli? Vai varam cerēt uz aktieru tradīciju turpinājumu no Vilkplateru puīšiem, kuru ģimeņu mīlestība uz teātri un dziesmu zināma vismaz trijās paaudzēs. Aktieri šajās abās Viļa un Jura ģimenēs bijuši visi, sākot jau ar vectēvu Teodoru, ilggadējo režisoru, kas šo mīlestību ieaudzinājis abos dēlos un vedeklās, arī mazbērnos...

Jā, šajā klasē ir iespēju bērni. Talantīgi dejojotāji kā Bērziņu meita, muzikanti Gadzānu un Taubes ģimenēs, kas mūzikas skolu beiguši. Vai neaizmirsīs tālākajā ceļā ņemt līdzīgu deju un dziesmu pavadošos...

Tūlīt pēc finiša būs atkal jauns posms dzīvē, jauna uzdrīkstēšanās, jauns pakāpiens. Tikai uzdrīkstēties, tikai kāpt, nepalikl seklumā... Izaugt!

V. Zālīte

